

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

Secvnda Conclvsio Principalis in bonis fortunae, uia facti, &
euangelicor[um] infamia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

A C T A

SECVNDA CONCLVSIO PRINCIPALIS

lis in bonis fortunæ, uia facti, & euangelicoꝝ infamia.
Nullis sacrís literis probari potest, quicquid in bonis fortune
seu personæ proximi abſc̄ sententia & solo facto auffertur,
alienatur atq; tentatus, quocunq; etiā pietatis, reformatiōis
fidei & religionis titulis prætexetur. Sed censebitur id omne
iniuria, famose & improbe gestum.

In nomine igit̄ iusti dei ad huius conclusionis continentia
& probationē me diuerto. Vult ergo Hæc generalis quidem
conclusio primo quod in temporalibus bonis personæ, diui-
tarum siue fortunæ abſc̄ iudicis censura & sententiā nihil ten-
tarī debeat, afferri siue alienari, Hiere, xxij. Hæc dicit dñs,
Facite iudiciū & iusticiā, & liberate ui oppressum, hoc cōtra-
riū est euāgelicis furib⁹, qui ui & facto innocētib⁹ eoꝝ bona
furata sunt & rapuerunt abſc̄ ullis præuio iuditio & iustitia.
ij. Similiter nec̄ facto fieri debet Matth, xxvi. O mīs eñ qui
gladiū accipit, hoc est qui uia facti procedit, gladio peribit.
Et Iohan, xviiij. Si male loquutus sum, testimoniu perhibe de
malo, hoc est iudicio illud prosequere. Si aut̄ bene loquutus
sum, quur me cedis facto. Si religiosi nos iniuste egimus, cur
nos iustitia non persequunt̄. Si nihil egimus, quur abſc̄ ulla
iustitia nostra bona furamini, punitisq; nos nō uocatos, non
auditos, neq; iudicatos publicis iuditij̄s.
iij. Vbi enim tale quid solo facto & sine ulla iustitia tentare-
tur, non potest hoc sacrís literis probari & firmari, Deutero.
xxv. Pondus tuum habebis iustum & uerum &c. Abominat̄
eñ dñs eum qui facit hæc, & auersatur omnem iniustitiam.
iiij. Nullo colore siue fuco pior̄ operū misericordiæ, uti pro-
ponunt nostri euāgelici fures, quippe quod religiosor̄ bo-
na sint pauperibus daturi, quod contra deum est Thobiae iiij.
Ex substantia tua fac elemosinam. Et Proverbior̄ iiij. Ho-
nora dominum de tua substantia.

v. Sed nec̄ ullo titulo cuiuscunq; reformationis, huiuscet-
modi

M V R N E R I.

modi enim innouatiōes ac reformationes in sensibus nostris fieri debent, Ro. xij. Sed reformamini in nouitate sensus ueſtri, non cum unguibus furum in aliorū ſcrinijs. Ideoq; & ho- die ſed neq; cras intelligere poſſum aliena furarī bona, depre- dari, incendere reformationem eſſe.

vi. Sed nec fidei allegatione. Ego inq; & ſi in fide aberrarem eſſemq; Iudeus, ob id uos mea furarī bona nō debetis. Ideoq; & eſto quia ſola aeftimatiō religioſi nos ſimus, habeamusq; ſolam fidem aeftimatā, diuinū cultū aeftimatū, & nomiuerum, ſicut tu ipſe Zwinglius totius ecclesię Christianę teſtimoniō falſo dicis, propterea tibi nō licet in noſtriſ personis & bonis furēm fieri & infamem C. de iud. & celi. Nullus tanq; Iudeus (cum ſit innocens) obterat, nec expositū cum ad cōtume- liam religio qualifcunq; proficiat. Non paſſim eorū ſynago- gae uel habitacula concremenſ, uel perperā ſine ullā ratione ledant, cum alioqui etiā ſi ſit aliquis ſceleribus implicitus, id circo tamen iuditioꝝ uigor, iurisq; publici tutela uidet in me dico conſtituta, ne quicq; ſibi ipſi permiſſere ualeat tutelā. Au- dilege Zwingli euāgelice prædo, tibi religionis cuiuſcunq; prætextu, ut nos obteras non licere, ſi non ludaicē religionis cauſa, quaꝝ per Maſfen ex diuino ore data eſt, quāto minus tuā religionis ratione, quā ipſe tibi contra uniuersum Chriſtianū orbem inuixisti. Secundo non paſſim tibi noſtra ha- bitacula, monasteria (ut in Yttingen factum eſt) diripienda ſunt, concremandā, auferenda. Non uendenda per te bona noſtra, & præcia ſtatuenta. Iuſtū eſt enim ſua cuiq; comitte- re, qđ ſi qſ talia facere temerarit, cum uelut aliena appetenſe ſupplicio coercendū C. de Iud. & celi. Nemo exteruſ. Tertio etiā ſi ſceleribꝫ impliciti eſſemus iuditioꝫ non eſt ob id uigor intermittendus, & uia facti graſſandū, furandū, rapiēdum.

vii. Nulla etiā cuiuſcunq; falſae religionis allegatione, ut di- cunthij euāgelici monachorū hostes, noſtroſ ordīnes & re- ligiones uociferantes eſſe falſas. In terris unde quaq; bonos

Qq iij

A C T A

iuxta & malos inuenio, sunt & religiosi miseri peccatores & delinquentes, at non criminosi & legibus puniendi. Si autem tales reperti fuerint, necesse enim est ut fiant scandala Matth. viij. minus tamen apud eos manet impuniti quam uobiscum. Si itaque diuus Paulus non erubuit coram Agrippa se Phariseum confiteri Act. xxvi. quum tamen Pharisei ualde fuerint ex omnibus euangeliis criminosi reperti. Nec ego erubesco me fratrem minorē confiteri, etiam si inter eos multi essent & mali & criminosi. Misericors & clementissimus deus corda cognoscat bonorum simul & malorum, propitieturque nobis misericordia peccatoribus, quos nos esse fatemur & recognoscimus. At uos gloriabundim iactatis de uobis ipsis praesertim euangelicos uos esse, bonos Christianos, quippe quod spiritum sanctum in uobis nidiificasse, digitis palperis, quum sub hoc sole in uniuerso orbe non fuerint uobis maiores haeretici, neque nebulones, pultronii natii aut uisi.

vij. Alioquin id omne iniustum esset, hoc est deo & omnibus humanis legibus contrarium. Veritas enim iustitiae cognosci debet ex re iudicata C. de re iudi. Reb' equidem iudicatis standum est, & non dictis partium. Ideoque & illi aequae sunt neque criminosi viri, qui euangelicos & nebulos libellis famosis credunt, contra totius Christianae ecclesiae testimonia, quales sunt illorum libellorum autores.

ix. Censebitur etiam famosum Proverb. ij. Qui relinquunt iter rectum. Quia laetantur cum male fecerint, & exultant in rebus pessimis, quorum uiae peruersae sunt, & infames gressus eorum. Et xiiiij. Ambulans recto itinere & timens deum, despicitur ab eo qui infamia graditatur via.

x. Et improbe gestum, hunc autem ego improbum appello, quem in iuribus criminosum & infamia notatum censemus, qui publica accusatione damnari potest, quem germano sermone malefactorem & absque ullo honore inglorium dicimus.

Hanc ego conclusionem principaliter iuxta oīm scolaris more nudis

M V R N E R I.

nudis uerbis, & non probatā valuis ecclesiæ Badensis affixi
disputandā, latino & germano sermone, propriæ manus sub
scriptione, retenta probatione, cum Zwinglio eandem traſ-
taturus, hic aut̄ quia fuga sibi turpi consuluit, utpote qui sua
furta, rapinas, iñcendia, uirtute & doctrina suæ mendacis,
famosæ, improbabæ, & falsæ fidei uero tueri non potuit, meæ
principalis conclusionis, & aliarum quadraginta elicitarum
probationes inserui his actis, & quod delituit partim in facie
legali deduxi, ut semel nostrī gratiosi domini duodecim can-
tonum Heluetiorū, uel manibus contractent, quibus tamen
ex cauſis Vlrichum Zwinglium Thuregiō tyrannū, cum
omnibus sibi factō adhaerentibus, pro mendacibus, famosis,
periuris, criminosis, improbis & dishonestis hominibus, fur-
ibus, sacrilegis, raptoribus, lictorib⁹ & qualib⁹ nebulonib⁹
nequam habeam & teneo, quorum quilibet probus & hone-
stus erubescere debet, eosq; ut infames uitare.

D E N O V E M T I T V L I S

iuste possessionis.

Ad magnam iniustitiam euāgelicorū furum ostendendā,
prius de nouem titulis iuste possessiōis nostrā & ecclesiæ bo-
norum mentionem faciam, post hac dicturus quibus titulis
euangelici nebulones eiuscmodi nostra a nobis ablata bona
possideant, sibiq; conquisierunt.

Primus iuste possessiōis titulus in iure possessio nominat.
Sed's, dominiū siue proprietas. Tertius, ex sentētia siue re iur-
dicata. Quartus, ex hæreditate. Quintus, ex legato. Sextus,
ex donatione. Septimus, ex empto uel censu uel redditibus
&c. Octauus, ex testamento uigore. Nonus, ex contractis
bus iuris gentium, de quibus per ordinem dicemus.

Ex supra memorata principali & generali conclusione,
quadraginta speciales extraxi & eliciū, easq; publice in eccl-
esiā Badensi, coram nostris gratiosis dominis nuntijs consu-
lum duodecim cantonum ex sexterno post eis præstito legi,

cum